

R. Mestre

stylus

ORGAN ESTUDIANTIL

SUMARI:

Un interviu, per *Joan Marca*. — Història, per *Ll. Martín Serra*. — El Lluitador, per *M. Casals Coldecarrera*. — Vacances de Nadal, per *C.* — Qüestió d'opinions, per *Xavier Rocalba*. — Una Enquesta. — Ésquixos. Gravats de *Robert Cases*.

Curs II - N.º 7

Figueras, 18 de Deseembre de 1934

722

Josep Albertí Tibau

Contractista d'Obres

Cervantes, 54

FIGUERES

Anàlisis

Farmàcia

del

Doctor Martin

Als Magatzems de Mobles JUANDÓ

trobareu tot el que pot demanar-se
Bon gust. Solidesa. Elegància.
Economia. Construccions pròpies.

Avda. República, 19 i
Ignasi Iglesias, 2 i 4 - FIGUERES

Esportlus!

**Sastreria Esportiva
de Joaquim Prada**

Carrer de'n Pep, 3

FIGUERES

ESTUDIANTS! encara no teniu
ploma estilogràfica? Recordeu sempre
que a la

Llibreria Masdevall

n'hi ha de totes marques i de tots preus.

Rambla, 18

FIGUERES

Vosté desitja ésser Ric, veritat?...

Doncs aprofitau la ocasió compran per les properes
festes una caixa de l'incomparable

Xampany Saint Martin

i tindrà una participació de la Rifa de Nadal, quin premi es
de **30,000.000 de Ptes.** amb la forma següent:

Caixa 12 botelles CARTA D'OR ESPECIAL, Ptes. 72

Una participació de 10 pessetes.

Caixa 12 botelles CARTA D'OR, Pessetes 48.

Una participació de 5 pessetes.

Caixa 12 botelles CARTA BLANCA, Pessetes 36.

Una participació de 3 pessetes.

Dipositari exclusiu per la venda

Joan Lloveras Bret

FIGUERES

STYL-LUS

CURS II

Organ Estudiantil

N.º 7

Un interviu

Hem cregut d'interés per als llegidors de STYL-LUS un reportatge sobre el futur treball de l'Associació del nostre Institut. Per això, ens em adreçat al seu reformador en Robert Cases. Ell, ens ha contestat totes les nostres preguntes amb aquella seva seriositat habitual.

—Esteu content del caire pres per l'Associació?—li em preguntat.

—Sí. N'estic content, però no satisfet. Els meus companys de junta i jo restem molt agraïts al bon acolliment que rebé l'Associació el dia de la seva inauguració. Sembla que es podrà fer quelcom de profit. No obstant, ja us dic que no estem pas satisfets, i no n'estarem fins que no hàgim realitzat tots els projectes que tenim en cartera.—Aquí, amb les dues mans paral·leles, fa com si medís el gruix d'un plec de papers.—Després, afageix somrient:

—Soms difícils d'acontentar, oi?

—Teniu, doncs, molts projectes?

Sí, molts. Tots ells de gran interès. Ara, que degut a moltes causes imprevistes que ens han caigut a sobre, ens ha estat completament impossible de posar-los tot seguit a la pràctica. Veurem si pel gener començarem la tasca activa!

—Pensàveu comptar amb més entusiasme per part dels alumnes?

—Potser sí. Us sóc ben franc. Però no m'ha sobtat gaire. Sempre he cregut que era

fals allò de que al primer curset és quan es tenen més ganes de treballar. Jo considero que quan més entusiasme es porta és després de les vacances de Nadal. Pel Novembre encara ens dura la mandra deliciosa de l'estiu. I ben mirat, per què foragitar-la?

—Quins projectes penseu realitzar, aquest any?

—Es necessiten molt bones qualitats de projecte per a predir-ho. Tanmateix per mica que ens ajudin els socis alumnes, pensem organitzar un bon equip de fútbol, i, si ens és possible, dos, per tal de poder competir amb èxit amb els altres Instituts. Després, inaugurarem un cicle de conferències especialment a càrrec d'alumnes. També, d'acord amb el Claustre, procurarem arreglar una sala que ens serxeixi de recolliment els dies crusos d'hivern. Hi haurà una petita Biblioteca, bancs i una gran pissarra. Es clar, que tot això és molt relatiu! Compteu que l'Associació ha hagut de pagar prop de 400 pessetes de deutes endarrerits, i que després d'adquirir, encara, els llibres d'estudis a alguns alumnes necessitats, no ens pot pas quedar gaire res en caixa. Tot el que més, alguna factura per a pagar!

—La festa de l'Estudiant Empordanès, es celebrarà?

—Ja ho crec! Serà difícil d'organitzar, però comptem amb l'ajut de tots per a realitzar-ho.

—Quin programa penseu presentar-hi?

—El de sempre, excepte l'orfeó, que ens es materialment impossible de reorganitzar per ara. No obstant, procurarem que no hi man-

HISTORIA

El suau ventitjol d'aquella tarda d'estiu m'explicava coses i més coses; em deïa: Fa molts anys quina fou la meva extranyesa al veure creuar per ací on ets tu, els primers homes habitants d'aquesta comarca, anaven vestits amb pells i pastoraven remats, un d'ells des d'aquí mirà la plana que es veu allà baix i restà encantat en veure'n la bellesa, cridà els seus companys i tots junts decidiren viure-hi.

Eren gent de costums senzilles i prompte s'hem feren agradables; però les coses bones no duren. Quan després d'haver viatjat qualche temps per països llunyans vaig tornar a aquest país, el vaig trobar molt canviat; havien vingut gent de l'orient damunt de naus negres proes que impulsades per germans meus corrien aquestes costes canviant objectes molt valiosos d'aquest país per vestits, sandalies i ornaments de gust oriental que els habitants d'aquí contemplaven encisats; aquests mercaders semblaven bona gent però la seva vinguda cridà l'atenció a altres que sols veniren a semblar d'odis el país; després de llargs anys d'ésser dominats els primers vinguts per aquests mercaders es notà moviment i espant entre ells. Es deïa que del nord baixaven uns jènets que allí on passaven sols hi quedava la desola-

ció i la mort. Efectivament arribaren, i durant temps sols vaig veure incendis i saqueigs; però la dolça pau d'aquestes contrades s'encomanà a l'invasor; reconstruïren viles i poblats, sembraren els camps i durant molts anys tot fou pau, però aquella gent feréstega perdé llurs costums salvatges i quant ja havien oblidat l'ús de les armes es veieren obligats a reprendre-les per resistir la ona de jènets africans que pujava del sur; però en aquelles condicions no es podien resistir i l'allau caigué sobre aquestes riques terres; fou molt difícil fer-los abandonar això; un cop s'agueren expulsats els senyors armats feren servir les armes en contra d'ells mateixos embestint-se els uns als altres. Mai haurien eregut que pogués ésser fins llavors. Sols havia vist combatre per la conservació de la llar contra invasors estrangers...! Per fi es calmaren, grups d'homes armats i de llengua estrangera posaren pau en el país i construïren un gran castell sobre una de les nostres montanyetes; a pesar d'aquests encara tornaren a invadir el país; venien del nord, molt mudats, capells alts, calces blanques i una llarga baioneta. Els d'aquí abandonaren les viles i en escamots de deu o vint homes recorrien les terres esbatusant-se constantment amb l'invasor; vencerem.

Ara sols espero que més passarà; de la humanitat ja sols n'espero batusses.

Ll. Martín Serra.

qui part musical, base de l'èxit de tot el programa.

—Diuen que esteu escrivint una comèdia en tres actes, destinada a aquesta festa?

—Alguna cosa d'això hi ha. Però no ho escampeu pas encara. Quan l'acabi, potser llavors! Ara, val més que no ho digueu a ningú.

—Compteu amb el nostre silenci. Es cert que teniu intenció de celebrar un concurs literari?

—Sí, és cert. Amb els fons recaptats el dia de la Festa de l'Estudiant,ensem organitzar

un concurs literari de contes i poesia, amb tants de premis com sigui possible. N'hi hauria per a totes les categories. No voldríem pas que els petits no hi prenguessin part. Si es celebra, serà un acte molt bell, molt bell!

I mentres Robert Cases ens allarga la mà, ens diu encara:

—I, sobretot, apunteu que no es podrà fer res si no tenim l'ajut moral i material de tots els estudiants.

Aixó és molt important!

Joan Marca.

El Lluitador

Caigué el lluitador

i tots cridaren ...Ah!

Havien admirat l'afirmació dels seus muscles

i restaren corpresos

mirant l'infinit...

pensant que tot era una broma de la posta.

Però ell, restà allargassat per terra.

I els amics ploraren

agafats al cos...

i admirant la testa...

Però a la fi, s'acomidaren.

I el sol entristit

l'amortallà amb la vesta

de la nit.

M. CASALS COLLDECARRERA

VACANCES DE NADAL QÜESTIO D'OPINIONS

En sortir a la llum aquest número de Styl-lus, segurament que vosaltres, amables lectors estareu ja tancant els llibres i obrint el cor tot disposant-vos a gaudir plenament dels encants d'apuests vint dies d'hivernals vacances. Jo no sé encara ben bé per què aquestes vacances han estat sempre per a mi les més agradables de totes. Porser perquè els seus dies són els més bells o perquè són els que inclouen més il·lusions.

Dies de desembre, dies de meravella. El sol és d'una plàcida grogor i les plantes oril·len sota de les gotetes de rosada.

I, les vacances, són tan encisadores com els seus dies. Són aquelles mateixes vacances del col·legi de pàrvuls a les quals ben abrigats, anàvem els dies de sol cap a cercar molsa per al nostre petit pesebre, homenatge a les velles tradicions.

Vacances de Nadal, d'aquell Nadal de neu i estrelles somniat a la nostra infantesa, aquest Nadal de xampany i tranquil·la pau de la nostra adolescència.

Nadal, que és tot un símbol, tot un emblema.

Vacances de cap-d'any, dia que segella el nostre viure, el nostre pensar, el nostre sentir, el nostre gaudir i el nostre sofrir de tot un any. Dia de propòsits, d'il·lusions i d'esperances futures. Dia, en fi, que és tot un final i tot un preludi a la vegada.

Vacances de Reis, del dia de Reis, d'aquell dia de Reis que ens proporcionava les més grans alegries quan, de menuts, posàvem la petita panera al nostre balcó com una mà que s'obra pidolant. Dia de Reis també, que més tard, ja més grandets, havia d'amargar-nos els llavis amb l'agror de la desil·lusió. Dia de Reis, dia de llum i de colors, d'avassall de joguines i de presents.

Aquest és el programa que, com l'estoig d'un bell regal de festa, s'obre al davant nostre. Procurem gaudir-lo amb tota l'impetuositat de la nostra joventut i amb tota la força de la nostra imaginació, infantil encara. Dei-

A l'exteriorització del tarannà de l'ànima de l'estudiant, una munió d'esperits incomprensibles senten la pruija de despotricar contrà la cultura, bona criança etc. etc. de l'element estudiantil.

Es endebades. La tradició, ha impregnat el nostre esperit aquesta dèria, abjecta, si voleu, però noble, puix és santificada per ella. Lluitar en contra, és anar a la destrucció del cos que desenvolupa els desitjos de l'ànima.

Concabeu vosaltres un subjecte estudiant, temorenc, consirós, concentrat en sí mateix, un poc filàntrop, altruista, absort a la darrera paraula del mestre, del veí queixós, del company mortificat, befat, abstret de les facècies clàssiques, del riure picardiós mal intencionat, insinuant a una amiga, de les escapades idealistes: una festa major, (que en servem un recort de la primera volta que hi anàrem, de les converses no tan clàssiques però més reals i mil menudències que defineixen abastament la nostra manera d'ésser. Un caràcter així, al meu juí, tindriem de foragitar-lo de la nostra colla i fer-li nàixer en el seu interior el dubte sobre sí mateix.

Amb què creu resoldre els problemes que la societat i la realitat li plantejarà, sinò amb la pròpia realitat, amb la plena consciència de la societat en la qual trova?

Si el seu ànim es troba forjat des de l'adolescència amb afrontar-se amb les petites qüestions de qualsevol ordre que la seva vida d'estudiant li deparrà, pleret a pleret s'anirà formant un món seu interior en el qual oneixerà tots els ressorts, tots els subjectes en miniatura, desenvolupant-se com a tota societat imperfecta, les seves passions anhels... cosa que fa de parapet y dalçaprem encems.

Ara aquests senyors denegadors de les llibertats estudiantils, ja sé que diran que en fem un abús. Tot és qüestió d'opinions.

D'acort, fem l'experiència. Veurem qui reixirà.

Xavier Rocalba.

xem expansionar lliurement la nostra ànima i reposar beatíficament el nostre esperit. No volguem realitzar impossibles, que les vacances són fetes per a descansar i res més que per descansar. Solament d'aquesta manera emmagatzemarem la quantitat de forces suficients per a lluitar amb èxit i triomfar a la prova definitiva dels exàmens.

C.

Una Enquesta

La poesia és una cosa tan nostra, tan de l'ànima, que, veritablement, es pot dir que forma l'escència de la nostra existència. Qui no té el seu poeta predilecte? Qui no ha sentit un despertar a la vida a través d'un ritme i d'unes rimes? És cert que hom comença de llegir en prosa, però és més cert encara que hom aprèn de llegir llegint poesia.

Es per aixó que la primera enquesta que obre Stylus ha estat fent aquestes dues preguntes: «*Quin poeta us agrada més? Per què?*» Ens hem adreçat a uns quants companys de diferents cursos. Vegeu com hi han contestat:

Francesca Gámez,: 4rt. curs. El que m'agrada més? Gustau A. Bécquer. Per què? Potser perquè és el més sentimental de tots o perquè em sembla que és el més sincer.

Pilar Llorens,: 4rt. curs. Jo prefereixo Zorrilla. Ara, que no sabria dir-vos el per què. Hi ha moltes coses que ens són agradables però que si ens pregunten per què no sabem dir-ho.

Vicens Clemente,: 3er. curs. A mi també el qui em plau més és en Zorrilla. Em captiva la seva gran facilitat d'expressió.

Joan Martí,: 6è. curs. Jo em decanto per Rubén Dario. La brillantor de les seves imatges apoteòsiques m'enlluerna.

Antònia Llorens,: 4rt. curs. Potser l'Espronceda. Per què? Heus ací una cosa que no sabria explicar.

Lluís Valverde,: 3er. curs. M'heu fet una pregunta un xic difícil de contestar amb èxit. Nosaltres, a causa del bilingüisme, ens trobem que coneixem millor els poetes de parla castellana que no pas els catalans. No obstant, els meus preferits són dos: Zorrilla, d'entre els castellans i Verdaguier entre els catalans. Zorrilla per la fluïdesa de les seves idees i Verdaguier pel seu misticisme a estones tan épica. Al seu poema l'Atlàntida, no em negareu que hi ha troços d'una grandesa formidable! I, no obstant, darrera l'èpic s'entrelluca sempre el líric.

Isabel Cifuentes,: 4rt. curs. El meu poeta predilecte és Joan Maragall. Trobo que és el més humà de tots.

ESQUITXOS

Aquells moníssims parterres dels quals vam parlar al número anterior, han defraudat completament les il·lusions de la gran majoria estudiantil. Ara resulta que la superioritat es nega a sembrar-los de bona herbeta per a pasturar-hi. Males llengües asseguruen que és per a estalviar-se el gos de tura.

No fa gaires dies que uns quants alumnes del sisè curs es vegeren sorpresos per l'obsequi inesperat de l'Aquilino que filantròpicament els pagà unes copetes de moscatell en una taverneta del barri. Després d'això encara hi haurà qui digui que els conserges i els bedels (no els bedells) són inútils? Qui ho digui és senyal que no coneix el fet, ...o que no ha probat el moscatell!

Un xisto recollit a la classe de ciències naturals: Hom estava parlant del planeta Mars i de les seves estacions. En arribar en aquest punt, el catedràtic pregunta:

—Si hi ha estacions, hi haurà què?

Silenci sepulcral. Ningú s'atreveix a parlar. De sobte, una veu esqueixa el silenci feréstegament i contesta:

—Trens!

Uns segons després la porta s'obria i es tornava a tancar. Per ordre del professor, aquell alumne anava reposar energies a pié aire.

Els alumnes del sisè curs s'han vist honorats per la superioritat del nostre Institut amb el títol completament honorífic de «Les feres del sisè».

La nostra enhorabona més cordial als homenatjats i fem vots per a la propera construcció del corresponent parc zoològic.

L'institut està desportitzat. Qui l'esportitzarà? El bon esportitzador que l'esportitzi, bon esportitzador serà.

Dues coses hi ha completament impossibles als nostres estudiants, a saber: la primera, estudiar; i la segona, posar-se d'acort per a formar un equip de futbol.

FARMACIA
DEULOFEU
 FIGUERES

ESTUDIANTS!

compreu els vostres calçats
 al

Transwaal

GABANYS?

GABANYS?

GABANYS?

Qui ho dubta, de càn

Puig Paris

Girona, 13 i Joan Maragall, 4

FIGUERES

COL·LEGI EMPORDANÈS

Ensenyança primària

Teneduria de llibres

Francès

Català

Milloració de lletra

Ortografia pràctica

etc. etc.

Garcia Hernàndez

FIGUERES

JOAN AUPI CARBONA

ODONTÒLEG

Portella, 2 pral. - Teléfon, 49 X

FIGUERES